מתרין בו שני וחמישי ושני.

מתרין בו תחילה ומנדין אותו וכן

בחמישי ובשני אחר מחרימין וא"ל

שלשים יום ויש מפרשים קודם שינדוהו כלל יתרו בו וכן משמע

בפרק הגחל בתרא (ב"ק דף קיג.):

פירש בקונטרס שני

סנהדרין הל' ח טוש"ע ח"מ סימן יא סעיף א: בא ד מיי׳ שם הלכה ו סמג לאוין רח טוש"ע שם וסימן ח סעיף ה בהג"ה: גב ה מיי׳ שם הלכה ח ופ"ו מהלכות ת״ת הלכה ופכ"ד מהלכות סנהדריו הלכה ז טוש"ע ח"מ סימן ב וטוש"ע י"ד סימן שלד סעיף מג: פ"ז מהלכות ת"ת הלכה יג טוש"ע י"ד סי שלד סעיף ט:

נד ז מיי׳ סנהדרין הלכה ז: בה ח מיי שם הלכה ו טוש"ע ח"מ סימן ב בהג"ה: גו ט י מיי׳ שם הלכה ח והלכה ט: בו כ מיי׳ פ״ו מהלכות ת״ת הלכה ו טוש"ע י"ד סימן

שלד סעיף א: נח ל מיי פכ״ה פכ"ה מהלי סנהדרין הלכה ח [יח] טוש"ע י"ד סימן שלד סעיף א בהג"ה וטוש"ע ח"מ סימו הלי יג טוש"ע י"ד סימן

ג [מיי׳ פ״ו מהל׳ ת״ת הל׳ יב טוש"ע י"ד סי' רמג סעי' ם מייי שם פ״ז הלי״ב :טוש"ע י"ד סי׳ שלד סעי׳ יג

םב פ מיי׳ שם טוש״ע שם סעיף כא: סד ק מיי׳ שם טוש״ע שם סעיף מה [וסי׳ רמג

מעיף ח]: סה ר טוש"ע שם סעיף כו: סו ש מיי' פ"ז שם הל' ט :טוש"ע שם סעיף כה

תורה אור השלם 1. וּבִיוֹם בֹאוֹ אֶל הַקְּדֶשׁ אַל הֶּחָצֵר הַפְּנִימִית לְשָׁרֵת בָּלְדֶשׁ יַקְרִיב חַטָּאתוֹ נְאָם בָּלֹדֶשׁ יַקְרִיב חַטָּאתוֹ נְאָם אָדֹנָי אֱלֹהִים: יחזקאל מד כז

וישלח משה לקרא לְדָתָן וְלָאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב ויאמרו לא נעלה: במדבר טז יב

במובר סויב 3. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל קֹרַח אַתָּה וְכָל עֲדָתְרְ הֱיוּ לִפְנֵי יִיְ אַתָּה וָהַם וִאַהַרן מָחָר:

4. קָרְאוּ שָׁם פַּרְעֹה מֶלֶךְ מְצְרַיִם שָׁאוֹן הֶעֶבִיר הַמּוֹעֵד: ירמיהו מו יז הַמּוֹעֵד: 5. אַף לא אֶל אָרֶץ זְבָּת חלב ודבש הביאתנו הָאַנָשִׁים הָהָם תִּנַקֵּר במדבר טז יד בַּבֶּעֶּיוּ 6. אוֹרוּ מֵרוֹז אָמַר מַלְאַךְיְיָ אֹרוּ אָרוֹר ישְׁבֶּיהָ כִּי לֹא בָאוּ לְעָזְרַת יְיָ לְעָזְרַת יְיָ בַּגָּבּוֹרִים: שופטים ה כג ם. מו שמים נלחמו הכוכבים ממסלותם נלחמו עם סִיסְרָא: שופטים ה כ 8. וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יָבוֹא לשלשת הימים כעצת יְבֶּלֶטֶּוֹרְ יַּיְבֶּיה בַּלְבָּהְּל הַשְּׂרִים וְהַוְּקֵנִים יְחֲרֵם כָּל רְכוּשׁוֹ וְהוּא יִבְּדֵל מִקְהַל עזרא י ח

9. וְאָרִיב עְּמָם וְאָמֶּלֶלִם וְאָבֶּה מָהָם אֲנָשִׁים וְאָמֶרְשַם וְאַשְּׁבִיעָם בַּאלֹהִים אם תִּתְּנוּ בְּנתִיכָם לְבְּנִיהָם וְאִם תְּשׁאוֹ מִבְּנִתִּהְם לְבָּנִיהָם וְאַמֶּרְשַם וְאַמֶּרְשַם וְאַשְּׁבִיעָם בָּאלֹהִים אם תִּתְּנוּ בְּנִתְיכָם לְבָּנִיהָם וְאַמְּרְשֵם וְאַמְּרָם וְאַשְּׁבְּירְ הַלְּאָ מִתְּעֲבְּּר לְבְּנֵיכָם וֹלְכָם: נחמיה יג כה 10. וְבָל דִּי לְאַ לְתָּוְאַ עָבַד דְּתָא דִי אֱלְהֶךְּ וְדְתָא דִי מַלְבָּא אְּטָבְּוּץ הִינְה לְבְּוּהְ הַלֹא מִבָּה הַן לְמִוּשׁ הַשְּׁבָעת יְמִים מָּחָצֵר עָמִים מָחוּץ לְמַחֲנָה וְאָחָרְ תְּאֶסְהֵּ: במּדבר יב יד 12. מָה שְּׁבְעת יְמִים מָּחִצְ לְמִּחָב בְּת וְרָחִב הִאָּסְהִּ: במּדבר יב יד חַמוּקֵי יְרַכִּיִךְ בְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׁה יְדֵי אָמָן: שיר השירים ז ב

זו עשירים האיפה שלו. שמביא כהן הדיוט כשמחנכין אותו לעבוד תחילה כדכתיב (ויקרא ו) זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אותו עשירית האיפה ואמרינן (מנחות דף נא:) ובניו לרבות עשירית האיפה של כהן הדיוט לחינוך ולאו אקראי דלעיל קאי אלא מצות כהנים בעלמא הוא דקאמר יחזקאל. אלמא שלא היה יכול להקריב קרבנו עשירית האיפה עד שנטהר מטומאת מת והוא הדין מצרעתו: אמר רבא וכו'. איידי דאיירי במנודה מפרש להו: ומומינין ליה לדינא. לבעל דין: זימנא בחר זימנא. דאי לא אתי ההוא זימנא קבעינן ליה זימנה החריתי: קרחו שם. שמתה

זו עשירית האיפה שלו דברי רבי יהודה

ר"ש אומר באו יקריב בזמן שראוי לביאה ראוי להקרבה בזמן שאינו ראוי לביאה אינו ראוי להקרבה אמר רבא (6) מנלן א דמשדרין שליחא דבי דינא ומזמניגן ליה לדינא דכתיב יושלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ומנלן דמזמנינן לדינא דכתיב

וטרהיה יואמר משה אל קרח אתה וכל עדתך לקמי גברא רבה דכתיב י לפני ה' את ופלניא דכתיב אתה והם ואהרן בדקבעינן זימנא דכתיב מחר י זימנא בתר זימנא דכתיב י קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד ומגלן דאי מתפקר בשליחא דבי דינא ואתי ואמר לא מיתחזי כלישנא בישא דכתיב העיני האנשים ההם תנקר הומנלן דמשמתינן דכתיב י אורו מרוז דהכי סברא דגברא י רבה דכתיב י אמר מלאך ה' ומגלן דמחרמינו דכתיב אורו ארור י דאכיל ושתי בהדיה וקאי בארבע אמות דידיה דכתיב יושביה ומגלן ז דפרטינן חטאיה בציבורא דכתיב 6כי לא באו לעזרת ה' ואטר עולא 2 בד' מאה שיפורי שטתיה ברק למרוז איכא דאטרי גברא רבה הוה ואיכא דאמרי כוכבא הוה שנאמר זמן שמים נלחמו הכוכבים ומנלן ה דמפקרינן נכסיה דכתיב יוכל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקחל הגולה ומנלן בדנצינן ולייטינן ומחינן ותלשינן שיער ומשבעינן דכתיב 'יואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם ומנלן ' דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה דכתיב אנשים ואמרטם ואשביעם ומנלן ' יה הן למות הן לשרושי הן לעגש נכסין ולאסורין מאי לשרושי אמר אדא מרי יי אמר נחמיה בר ברוך אמר רב חייא בר אבין אמר רב יהודה הרדפה מאי הרדפה אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב מנדין לאלתר - ושונין לאחר ל' ומחרימין לאחר ששים א"ל רב הוגא בר חינגא הכי אמר רב חסדא ל מתרין ביה שני וחמישי ושני מה"מ לממונא אבל לאפקירותא לאלתר ההוא מבחא דאיתפקר ברב מובי בר מתנה אימנו עליה אביי ורבא י ושמתוהו לסוף אזל פייסיה לבעל דיניה אמר אביי היכי ליעביד לישרי ליה לא חל שמתא עליה תלתין יומין לא לישרי ליה קא בעו רבגן וא למיעל א"ל לרב אידי בר אבין מידי שמיע לך בהא א"ל הכי אמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל יי פום אסר ומום שרי אמר ליה ה"מ לממונא אבל לאפקירותא עד דחיילא שמתא עליה תלתין יומין אלמא קסבר אביי הני בי תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה דאיבעיא להו הני בי תלתא דשמיתו מהו למיתי תלתא אחריני ושרו ליה ת"ש ס"ל מנודה לרב מנודה לתלמיד מנודה י לתלמיד אינו מנודה לרב י מנודה לעירו מנודה לעיר אחרת מנודה לעיר אחרת אינו מנודה לעירו במנודה לנשיא מנודה לכל ישראל מנודה לכל ישראל אינו מנודה לנשיא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר ש"מ תלת שמע מינה קתלמיד שנידה לכבודו נידויו נידוי ושמע מינה י כל אחד ואחד מיפר חלקו וש"מ הני בי תלתא דשמיתו לא אתו תלתא אחריני ושרו ליה אמר אמימר הלכתא הני בי תלתא דשמיתו ש אתו בי תלתא אחריני ושרו ליה א"ל רב אשי לאמימר והא תניא רשב"ג אומר אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר מאי לאו אינו מופר כלל לא עד דאתו בי תלתא אחריני ושרו ליה ת"ר ה אין נידוי פחות מל' יום ואין נזיפה פחות מז' ימים ואף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר יי ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים אמר רב חסדא א נידוי שלנו כנזיפה שלהן ונזיפה דידהו שבעה ותו לא והא ר"ש בר רבי ובר קפרא הוו יתבי וקא גרסי קשיא להו שמעתא א"ל ר"ש לבר קפרא דבר זה צריד רבי א"ל בר קפרא לר"ש ומה רבי אומר בדבר זה אזל א"ל לאבוה איקפד אתא בר קפרא לאיתחזויי ליה א"ל בר קפרא איני מכירך מעולם ידע דנקם מילתא בדעתיה נהג נזיפותא בנפשיה תלתין יומין שוב פעם אחד גזר רבי שלא ישנו לתלמידים בשוק מאי דרש 10 12 חמוקי ירכיך 00 כמו חלאים מה ירך בסתר

א) [ל"ל וביום בואו], ב) ס"א פלניא, ג) [שבועות לו.], ד) [עי תוספות מנחות לד: ד"ה טטו. מוספות ממות כד. די טעט], ד) [לקמן יז.], ד) [עי' תוספות סנהדרין ח. ד״ה מפיקנא], ו וסוכה מט: ע"שו. ק) וכמו . כדגרסינן בנדרים מט. והן שמתעסקין בתורה שהיא מעשה ידי אומן. ערוך בערך חמקן, ט) ויבמות פט:ן,

כלומר שמתה לפרעה שהעביר המועד

כלומר שהעביר אותו מועד ששמו

אחר מועד ראשון: דאי מתפקר

בשליחה דרבנן. כלומר שחירף שליח

ב"ד ושליח חמר חירפני: העיני

האנשים ההם תנהר. אי לאו דשליח

דא"ל למשה משה לא הוה ידע: הכי

סברה דגברה פלניה. דעת פלוני

שבא לנדות את פלוני דלריך לנדותו

משמו של אותו חכם: אמר מלאך

ה'. ברק אמר לשמתו שהוא שלוחו

של מקום: ומהרימין. בארור:

ופרטינן הטאיה. דאמרי לאנשי עירו

משום הכי והכי משמתינן ליה: כוכבא

הוה. מזליה דסיסרא: דמפקרינן

לנכסיה. דמאן דלא ליית להו לרבנן:

יחרם (כ) הוא וכל רכושו. דהפקר ב"ד

הפקר מהכא נפקא לן בכל דוכתיש:

ואריב עמס ואקללס. לאומס שהושיבו

נשים נכריות: דכפתינן. ידיו ורגליו:

ואסרינן ליה. שקושרין אותו על

העמוד להלקותו: הרדפה. קה מפרש

רב יהודה בריה דרב שמואל לרודפו

מיד דכיון דלא ליית דינא מנדין אותו:

ושונין. ומנדין אותו פעם אחרת:

לממונה. שחייב ממון לחבירו ולה

רלה לשלם ע"פ ב"ד: לאפקירותא.

מבזה תלמידי חכמים: לא חל עליה

שמתה ל' יום. וחין שמתה פחותה מל'

יום: קח בעו רבנן למיעל. שלריכין

לו: טוט אסר טוט שרי. כלומר מלי

למישרי ליה אע"ג דלא חל עליה ל' יום

דאותו שופר שנדוהו יכול להתיר לו

ומישרי ליה בתוך ל' יום: לא אתו

אחריני ושרו ליה. מדמהדר איהו

נפשיה למישרי: שנידה לכבודו. ולא

לשם שמים אלא שהתריז נגדו ודאי

כיון דתני אין מנודה לרב ודאי לא

נידה אלא בשביל כבודו דאי במילי

דאיסורא הוי כמי שמנודה לרב דאין

חכמה ואין עלה וגו' (משלי כא)

וקתני אין מנודה לרב אבל לכולי

עלמה מנודה: כל החד מיפר חלקו. מדקתני חלקו אינו מופר: **לא אחו**

אחריני ושרו. מדקתני חלקו אינו

מופר לעולם אפי׳ שרו ליה אחריני:

נויפה. גערה כדלקמן: נדוי

שלנו. בני בבל: כנויפה שלהן.

ארץ ישראל: לריך רבי. רבי אבוה

דר"ם הוה: מה רבי אומר בדבר

זה. אין רבי בעולם היודע דבר זה:

א"ל לאבוה. לפי מומו ולאו משום

לישנא בישא: **לאיתחוויי ליה**. לבקר

את רבי שהיה חולה שקבל עליו

יסורין: אמר ליה בר קפרא איני

מכירך. רמז לו שאינו רולה לראותו:

המוקי ירכיך. כמו חמק עבר (שיר ה):

הגהות הב"ח

(6) גמ' אמר ב. דקבעינן מנלן ומשדרינן שליחת דבי דינת מז חלביו דכתיב וישנח כו' כנ"ל ותיבות ומזמנינן ליה לדינה נמחק: (ב) רש"י ד"ה יחרם . רכושו כו' ותיבת הוא נמחק:

הגהות הגר"א

[א] גם' למיעל. נ"ב נ"ח למיזל [ועיין ר"ן ופרש"י . שברי״ף]:

מוסף רש"י

וו עשירית האיפה. של כהן . גלול (מנחות קח.). חמוקי הנסתרים כירך, התורה בלנעא ולא שכבוד להיות יושב ושונה בגובה של עיר ולא לשנות לתלמידיו בשוק (סוכה מט:).

רבינו חננאל

אינו משלח קורבנותיו. שנאמר שלמים, בזמן שהוא שלם, ולא בזמן שהוא אונן. . מנודה מהו, ולא איפשיטא מהו, מצורע ר׳ שמעוז אומר כתיב בבאו קריב, [קא דייק קרא [דכתיב נבי] יחזקאל בענין כהן למת ומצוהו. שנטמא שמעינן מינה דכל מי שאינו לביאה אינו להקרבה. מצורע אינו ראוי להקרבה]. בזמן שראוי לבוא בקודש יקריב, בזמן שאינו ראוי לבוא אינו ראוי להקרבה. אמר רבא מנא לן . דמשדרינז שליחא מבי דינא ומזמנינן ליה לדינא לקמיה גברא רבה פלוני, שנאמר ויאמר משה אל קרח אתה וכל י אמו נישר אל קרו אונדרכל עדתך היו לפני ה'. אתה ופלוני בעל דינך, שנא' אתה והם [ו]אהרן. ומנא לן דקבעינן להו זימנא, שנאמר . מחר. ומנא לן דקבעינן זימנא בתר זימנא, שנאמר קראו שם העביר המועד, העביר המועד שקבעו לו, ולא נענש עד אחר כן. ומנא לן דאי מתפקר בשליחא דבי דינא ואתי שליחא ומחוי, לית ביה האנשים ההם תנקר לא נעלה. ומנא לן דמשמתינן בהרמנא דגברא רבה פלוני, שנאמר אורו מרוז אמר מלאך ה׳. ומנא לן דמחרמינן ליה נמי, דכתיב אורו ארור. ומנא לן דמחרמינן על כל מאן דאכיל ושתי בהדיה. וקאי בד' אמות

ריליה, שנאמר אורו ארור יושביה. ומנא לן דפרטינן חטאיה, שנאמר כי לא באו לעזרת ה׳, פי׳ לעזרת עם ה׳. איכא דאמרי מרוז אדם גדול הוה. ואיכא דאמרי כוכבא הוה, והאי דכתיב יושביה, כענין עיש על בניה תנחם. ומנא לן דמאן דמתפקר אבי דינא, מפקרינז נכסיה. שנאמר וכל אשר לא יבא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה. בשקו בן נכס זה, של המנוח וכל אומר הרא של השל היותנים בכברה והשל הוותנים לוהם בל המקוח והמנוח ביר בקורה והמנוחנ ומנא לן דצנינן ולטינן בירן (מהלשעינן שיער ומשבעינן, דכתיב ואריב עמם ואקללם ואכה מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים. ומנא לן דכפתינן ואסרינן ועבדינן הרדפה, שנאמר הן למות הן לשרושי הן לענוש נכסין ולאסורין. מאי לשרושי

הרדפה. אמר רב יהודה משמיה דרב מנדין לאלתר, דמתפקר, ושונין לאחר שלשים, ומחרימין לאחר ששים. אמרו משמיה דרב
הרדמה אמר רב יהודה משמיה דרב מנדין לאלתר, דמתפקר, ושונין לאחר שלשים, ומחרימין לאחר ששים. אמרו משמיה דרב
הסדא מתרינן ביה שני וחמישי ושני, ואחר כך מנדין אותו. והני מילי לממונא, אבל לאפקירותא, מנדין לאלתר בלא התראה. ההוא טבחא דאיתפקר ברב טובי, אימנו אביי ורבא ושמתיה, אזל פייסיה לרב טובי, אמר אביי היכי נעביד, נישרי ליה, לא חל שמתא
עליה שלשים יום, נשבקיה בשמתיה קא בעו רבנן לאפטורי. אמר ליה רב אידי בר אבין הכי אמר שמואל, טוט אסר וטוט שרי. (כלומר) [פירוש] תקיעת השופר היא השמתא, הקול [ה]מכריז בתקיעת שופר [נ"א: פירוש, (השמעת] בתקיעת שופר. והקול המכריז בתקיעת השופרן הוא האוסר הוא [ה]מתיר, כלומר אינו צריך ימים לחול עליה שמתא. אמר ליה הני מילי לממונא, אבל לאפקירותא עד דחייל עליה שמתא שלשים יום. דייקינן, מדקאמר אביי בעו רבגן לאפטורי, קסבר, תלתא דשמתה לא אתו תלתא אחרינא ושרו. מאי, ת״ש מנודה לרב מנודה לתלמיד אינו מנודה לרב, מנודה לרב, מנודה לעירו מנודה לעירו מנודה לעיר אחרת מנודה לעיר אחרת אינו מנודה לעירו, מנודה לכל ישראל אינו מנודה לבל ישראל אינו מנודה לשמען בן גמליאל אומר, אחד מן התלמידים שנידה ומת חלקו אינו מופר. ש״מ תלת, ש״מ מדקתני אחד מן התלמידים שנידה ומת הלקו אינו מופר. ש״מ תלת, ש״מ מדקתני אחד מן התלמידים שנידה ומת הלקו אינו מופר. ש״מ תלת, ש״מ מדקתני אחד מן התלמידים שנידה ומת, וקתני נמי מנודה לתלמיד אינו מנודה לרב, דייקינן מינה לרב אינו מנודה, הא לכולי עלמא מנודה. ש״מ הלת שמעוך בן המיאל אומר, אחד מן התמידים שנידה ומת חלקו. ש"מ מדקתני אחד מן התמידים שנידה ומת, וקתני נמי מנודה לתכמיד אינו מנודה לרב, דייקינן מינה לרב אינו מנודה, והתקו אינו מופר, ש"מ הלקו, ש"מ מולקו. ש"מ מולקו, ש"מ מולקו אומר אחד מן התמידים שנידה נותר ולידו, ומרקוני ומת חלקו אינו מופר, מאי אחד מני החלקו. ש"מ מומי ללא אתו אחריני ושרו חלקיה. אמר אמימר הלכתא (תלתא אחריני ושרו ליד. לא אתו אחריני ושרו חלקיה. אמר אמימר הלמת משלשים יום, ואין נויפה פחות משבעה. ואצ"פ שאין ראה לדבר זכר לדבר, ויאמר ה" אל משה ואצריה יוק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים. אמר רב חסדא, נידו מומים, מומים מומים במורה שבעה, איני, והא בר קפרא, בעידנא דאמר ליה ר", בר קפרא איני מכירך מעולם, וכן כדאמר ליה ר" לר" חייא, ראה מה קורא לך בחוץ, ידעו דנקיט מילתא עלייהו, נהגו נויפתא בנפשייהו תלתין יומין. ואסיקנא, נויפותא דנשיא מעשה ידי אומן. ואמר רב", מה ירך זה בסתר דנשיא תלתין יומין. סוגיא דשמעתא, כך גזר ר" שלא ישנו לתלמידים בשוק, שנאמר חמוקי ירכיך כמו חלאים, ואין חלאים אלא רבנן כדגרסינן בנדרים מאן חולים רבנן, והן שמתעסקים בתורה שהיא מעשה ידי אומן. ואמר רב", מה ירך זה בסתר